
DIENST op 1 september 2024, 10 uur 2024.17 Startzondag
Doopsgezinde Gemeente Aalsmeer

Orgel/Piano: Valeriya Zakopay Kerkenraadslid: Arida van Oudenallen
Opname en Regie: Commissie techniek Lezer: Anneke Eveleens
Voorgangers: Ellen van Houten, Nelleke de Graaff en Paul F. Thimm

Oefenen “Als alle mensen vogels dromen” 1013

1. Welkom, korte mededelingen en aansteken van grote kaars

2. Zingen “Goede morgen, welkom allemaal” 288

3. Meditatieoefening (voorbereid door Elise Moolhuijsen)

4. Aansteken van de regenboogkaarsen en Bloemengroet

5. Zingen “Ik zing voor God mijn morgenlied” Iona nr.2

6. Begroeting

Welkom allemaal. We zijn samen – groot en klein, jong en oud.
We hebben elkaar nodig en kunnen niet zonder elkaar.

De kerk is een huis voor iedereen, een plein van vrede voor allen

- niet alleen vandaag maar steeds weer,
- als we blij zijn én verdrietig zijn,
- niet alleen in Aalsmeer maar overal ter wereld

Dat wil God heel graag en God hoopt zo dat wij dat ook willen.

En daarom zijn we hier welkom van God
om van Jezus te leren zien en te leren leven
om God te dienen,
om op goede ideeën te komen door Gods Geest.
om nog beter samen te leven en van elkaar te genieten.

En daarom zeggen we: God, wees welkom bij ons en help ons daarbij. Amen.

7. Zingen gebed “Wees stil en weet” 887:1,3

8. Bijbellezingen: Zacharia 8:4-6
Marcus 8: 22-26

9. Zingen “Als alle mensen vogels dromen” 1013 (alle 4)

10. Gesprek op het Plein van de Vrede

- een dialoogpreek van oma (E), opa (P) & kleinkind Nelleke (N) over dromen en bomen

I.

N: Opa...

P: Ja, pop, wat is er?

N: Opa, kan God ook dromen?

P: *schrikt van die vraag en verslikt zich en hoest. Oma klopt hem op de rug.*

Als hij eindelijk wat bijkomt, zegt hij:

Wat een moeilijke vraag, Pop. Ik weet niet of God droomt...misschien wel, misschien niet.

N: Dat is toch niet een moeilijke vraag.

E: O nee? Vertel, schat. Vind jij dat God dromen heeft of niet?

N: Natuurlijk kan God dromen. God kan zoveel.

E / P: *bijna tegelijk* En waar droomt God van?

N: God droomt van mensen, van grote en kleine mensen en van baby's...

P: ...van piepjonge en stokoude mensen...

N: ...en natuurlijk ook van mensen die niet meer zo jong, maar ook nog lang niet oud zijn, zoals mama en papa.

E: En wat droomt God dan over de mensen, Pop?

P: Ja, dat wil ik ook van je weten: Wat droomt God dan over de mensen?

N: God droomt...God droomt en droomt...

E / P: *wat ongeduldig* Ja?

N: God droomt dat die mensen allemaal naar een Plein komen. En ze doen allemaal leuke dingen samen, fijne dingen. En ze krijgen geen ruzie, want het is een Plein van de Vrede.

Opgewonden: Oma en opa, ik ga nu de andere mensen interviewen net als op de tv. Ik ga ze vragen, wat die mensen allemaal voor leuke dingen doen op het Plein van de Vrede.

E / P: *schamen zich*

P: Nee, nee, niet Nelleke, niet doen. Je moet de mensen hier niet lastigvallen.

E: Nee, nee, Nelleke, je moet de mensen met rust laten, anders durven ze hier niet meer te komen, schat.

N: *opgewonden* Jawel, jawel, dat vinden ze juist leuk en ik vind het ook leuk.

Ze stapt met een microfoon op iemand af:

Mag ik je wat vragen? – Wat vind je wat oude mensen, omaatjes en opaatjes, voor leuke dingen doen op het Plein van de Vrede?

Ze gaat rond en vraagt kinderen, jonge en oudere mensen, bijvoorbeeld:

- En wat voor leuke dingen doen de kinderen op het Plein van de Vrede?

- En de baby's? En de mensen die zo oud zijn als papa en mama?

Nelleke gaat nog een tijdje door met vragen en praten met mensen op het plein.

II.

E: Nelleke, schat, nou is het weer genoeg geweest.

N: Maar oma, het is nou juist zo leuk aan het worden. Ik ben nog lang niet klaar.

E: Maar, Nelleke, we kunnen toch ook met z'n drietjes verder praten over wat God droomt.

P: Ja, laten we dat doen. Opa heeft ook lekkere koekjes in de rugzak. Lust je er een?

N: O lekker. *Ze komt weer op de bank bij oma en opa zitten.*

P: En...Wat voor dromen heeft God nou?

N: *wat verontwaardigd* Maar, opa toch. Is opa een beetje blind of doof.

E: *een beetje boos* Nelleke, niet zo brutaal tegen je opa.

N: O sorry, opa, zo bedoelde ik het niet. ...Opa je hebt toch gehoord en gezien, wat de mensen zeiden.

P: Wat ze allemaal voor leuke dingen doen op het Vredesplein.

N: *corrigerend* Plein van de Vrede.

P: Plein van de Vrede. ...Ja, dat heb ik wel gehoord en gezien.

N: Nou, en daar droomt God nou steeds van.

E: Dat snap ik niet. Hoe bedoel je dat, schat?

N: *beetje teleurgesteld* Grote mensen snappen ook nooit wat. Dat is toch heel simpel. God droomt ervan, dat de mensen – kinderen en grote mensen – allemaal dingen samen doen die fijn en goed zijn. Geen ruzie, niet slaan, elkaar niet zeer doen...

E: ...geen oorlog en andere nare dingen, maar gezellige en fijne dingen, waar je blij van wordt.

N: Precies.

P: Niet meer bang voor elkaar hoeven zijn, maar overal van elkaar houden, zoals wij van elkaar houden. Maar...dan droomt God waar wij mensen ook van dromen!

N: Wat goed, opa en oma, jullie snappen het.

III.

E: O, daar ken ik een mooi verhaaltje over.

N: Oma, vertel. Ik ben zo gek op verhalen. Vertel, oma, alsjeblieft.,

E: Oké, dat verhaaltje gaat zo:

De Gulle Boom

Er was eens een boom...
en hij hield van een kleine jongen.

Elke dag kwam de jongen langs
om de blaadjes te verzamelen die van de boom
vielen

En van die blaadjes maakte hij een kroon
en hij speelde dat hij de koning van het bos was.

Langs de stam klom het jongetje naar boven
om te slingeren aan zijn takken
en zijn appels te eten.
En ze speelden verstoppertje.
En als de jongen moe was, sliep hij in zijn schaduw.
En de jongen hield van de boom
– heel veel. En de boom was gelukkig

Maar de tijd ging voorbij.
En de jongen werd ouder....en langer.
En de boom was vaak alleen, stil was het, heel stil.

Op een dag kwam de jongen bij de boom.
En de boom zei: "Fijn dat je er weer bent! Kom, kom en klim langs mijn bast,
slinger aan mijn takken en eet appels en speel in mijn schaduw en wees gelukkig."
"Ik ben nu te groot om te klimmen en te spelen" zei de jongen. Dat is leuk voor kleine
kinderen, maar niet voor mij.
"Ik droom van hele andere dingen, ik zou zo graag een fatbike kopen en een step voor
mijn zusje die bijna jarig is. Kun jij me daarvoor niet wat geld geven?"
"Het spijt me," zei de boom, "maar ik heb geen geld. Ik heb alleen blaadjes en appels.
Weet je wat? Neem mijn appels en verkoop ze in de stad!"

Dan heb je geld om te kopen wat je graag wilt en kun je gelukkig zijn."

Wat een goed idee! De jongen klom in de boom en plukte zijn appels en ging naar de stad. - En de boom was gelukkig.

Maar de jongen bleef lang weg...en de boom had verdriet.

En toen op een dag kwam de jongen terug. En de boom schudde van plezier.

En hij zei: "Kom, Jongen, klim langs mijn bast en slinger aan mijn takken en wees gelukkig."

"Maar boom, ik heb het veel te druk om in bomen te klimmen," zei de jongen.

"Ik droom van een huis dat me warm houdt," zei hij "en daar komt veel voor kijken".

"Ik droom van een vrouw en ik zou heel graag kinderen willen, maar dat betekent dat ik eerst voor een huis moet zorgen.

Heb jij misschien een huis voor mij?"

"Nee, ik heb geen huis," zei de boom. "Het bos is mijn huis,

Maar weet je wat? Je mag mijn takken afzagen en daar een huis van bouwen.

Dan kun je gelukkig zijn."

En dus zaagde de jongen de boom zijn takken af

en droeg ze weg om zijn huis te bouwen.

En de boom was gelukkig.

Maar de jongen bleef lang weg.

En toen hij terugkwam, was de boom zo gelukkig

dat hij haast geen woord uit kon brengen.

"Kom, jongen," fluisterde hij, "kom spelen."

"Maar boom, ik ben toch veel te oud, maar ik ben ook te verdrietig om te spelen," zei de jongen.

"Ik verlang naar van een boot waarmee ik het water op kan en mijn gedachten kan verzetten en waarmee ik ver weg kan varen. - Heb jij geen boot voor mij?"

"Weet je wat? Hak mijn stam om en maak een boot," zei de boom.

"Dan kun je het water op...en weer gelukkig zijn."

En dus hakte de jongen de stam van de boom om.

En hij maakte een boot en gleed weg over het water, de verte in.

En de boom was gelukkig...maar niet heus.

Na lange tijd keerde de jongen weer terug.

"Het spijt me jongen," zei de boom, "maar ik heb niet meer over dat ik je kan geven...Mijn appels zijn op."

"Maar mijn tanden zijn ook veel te broos voor de appels, ik kan niet meer zou goed kauwen," zei de jongen.

"Ook mijn takken zijn weg," zei de boom. "Je kan nergens meer aan slingeren.

"Ach lieve boom, ik ben nu helemaal te oud om aan takken te slingeren, dat kan ik echt niet meer," zei de jongen.

"En je weet, mijn stam ben ik verloren," zei de boom, "dus je kan niet in me klimmen."

"Ik ben ook veel te moe om te klimmen," zei de jongen.

"Het spijt me," zuchtte de boom. "Ik wou dat ik je iets kon geven...

maar ik heb niks meer. Ik ben alleen nog een oude stronk. Het spijt me..."

“Ik heb niet zoveel meer nodig.” zei de jongen,
 “alleen een rustige plek om te zitten. Ik ben erg moe.”
 “Nou,” zei de boom, terwijl hij zich zo recht maakte als hij maar kon,
 “nou, voor zitten en uitrusten is een ouwe stronk erg geschikt.
 Kom, Jongen, kom zitten. Kom zitten en rust.”
 En dat deed de jongen.

En de boom was gelukkig. En de (oude) jongen ook, pfff. Dolgelukkig.
 En toen hij nog eens goed keek, zag hij dat aan de zijkant van de oude stronk een
 nieuwe scheut groeide. Wie had dat gedacht!

UIT!

11. Muziek

12. Pauze om samen te praten en iets te drinken

13. Zingen

14. Fotowedstrijd

15. **Gebed en Onze Vader**

Lieve God,
 We bidden dat we kunnen zien – de bomen en planten, de dieren en mensen.
 Dat we niet daar niet blind aan voorbij lopen, maar alles vol verwondering zien.

We danken U voor de bloemen waar de hommels en vlinders op afkomen,
 voor de bomen die ritselen in de wind en lekker ruiken door hun bloesem en hun
 vruchten.

We danken U voor de parken en pleinen, de speeltuinen en sportvelden,
 waar we kunnen wandelen, bewegen en spelen.

We danken U voor alle plekken binnen en buiten, waar we elkaar kunnen ontmoeten.
 En help dat als we ruzie met elkaar krijgen, we altijd weer sorry tegen elkaar kunnen
 zeggen om in vrede met elkaar te kunnen leven.

God, er zijn plekken op aarde waar mensen bang zijn en pijn hebben, omdat er erge
 dingen gebeuren – dat wij mensen leren om vriendelijker en liever tegen te elkaar zijn –
 ook iedereen van ons.

Daarom bidden het Onze Vader, woorden die Jezus ons voorgeleefd en voorgebeden
 heeft. We bidden samen:

(oudere versie)
 Onze Vader die in de hemel zijt.
 Uw naam worde geheiligd
 Uw koninkrijk kome.

(versie van NBV 2006)
 Onze Vader in de hemel!
 Laat uw naam geheiligd worden,
 laat uw koninkrijk komen

Uw wil geschiede in de hemel, alzo ook op de aarde.	en uw wil gedaan worden op aarde zoals in de hemel.
Geef ons heden ons dagelijks brood.	Geef ons vandaag het brood dat wij nodig hebben.
En vergeef ons onze schulden, gelijk ook wij vergeven onze schuldenaren.	Vergeef ons onze schulden, zoals ook wij hebben vergeven wie ons iets schuldig is.
En leid ons niet in verzoeking, maar verlos ons van de boze.	En breng ons niet in beproeving, maar red ons uit de greep van het kwaad.
Want van u is het koninkrijk en de kracht en de heerlijkheid - in eeuwigheid	Want aan U behoort het koningschap, de kracht en de majesteit - in eeuwigheid. AMEN.

16. Collecten

17. Zingen "De steppe zal bloeien"

608 (alle 3)

18. Zegen zingen: "Vrede wens ik je toe"

Iona II, 31 8 (beide coupletten)

19. Doven van kaarsen